

عنوان مقاله:

اثر بخشی درمان شناختی مبتنی بر حضور ذهن بر روی نشانه های افسردگی و اندیشناکی در افراد با سابقه یک دوره افسردگی اساسی: طرح تک موردی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات روان شناسی بالینی، دوره 4، شماره 13 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

حمید خانی پور - دانشجوی دکتری روانشناسی دانشگاه علامه طباطبایی

احمد برجعلی - دانشیار دانشگاه علامه طباطبایی

پروانه محمدخانی - استاد دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

فرامرز سهرابی - دانشیار دانشگاه علامه طباطبایی

خلاصه مقاله:

هدف: هدف این پژوهش بررسی اثر بخشی درمان شناختی مبتنی بر حضور ذهن بر روی نشانه های افسردگی و اندیشناکی در افراد با سابقه یک دوره پیشین افسردگی اساسی بود. روش: MBCT برای ۴ بیمار مبتلا به اختلال افسردگی اساسی در قالب یک طرح مطالعه تک موردی با خطوط پایه چند گانه به مدت ۸ جلسه ۱ ساعته با دوره پی گیری ۱ ماهه اجرا شد. برای ارزیابی تغییرات از پرسشنامه افسردگی، سیاهه افسردگی بک و مقیاس پاسخ به شیوه اندیشناکی استفاده شد. یافته ها: نتایج پژوهش نشان داد که درصد بهبودی بالینی برای نشانه های افسردگی و اندیشناکی برای کل شرکت کننده ها ۷۸٪ و ۴۷٪ می باشد. این نتایج برای سه بیمار از لحاظ بالینی معنادار به دست آمد. نتیجه گیری: به نظر می رسد که MBCT در قالب جلسات انفرادی درمان موثری در بیماران مبتلا به اختلال افسردگی اساسی می باشد.

کلمات کلیدی:

درمان شناختی، حضور ذهن، افسردگی، اندیشناکی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1298539>

